

РЕШЕНИЕ

№ 4980

гр. София, 21.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.07.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4841** по описа за **2023** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Д. В. Б. срещу РЕШЕНИЕ № 1425 от 27.03.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 110-ти състав, постановено по нахд № 9922/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че не е извършил вмененото му административно нарушение, защото не е бил уведомен, че неговият автомобил е deregистриран. Той не е знаел и не е бил длъжен да знае, че е налице служебно прекратяване на регистрацията, поради което и не може да носи отговорност по чл.175, ал.3 ЗДвП.

Касаторът моли да бъде отменено решението от 27.03.2023г. на СРС, НО, 110-ти състав по нахд № 9922/2022г., като спорът се реши по същество, чрез цялостна отмяна на НП № 21-4332-028253/05.05.2022г.

Ответникът – началник група в отдел „Пътна полиция“- СДВР не изпраща процесуален представител и не е депозирал писмен отговор по чл.213а от АПК.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата и за потвърждаване на решението на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218

АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 1425 от 27.03.2023г. по нахд № 9922/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 110-ти състав е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 21-4332-028253 от 05.05.2022г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция”-СДВР, с което на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП на Д. В. Б. е наложено административно наказание –глоба в размер на 200.00 /двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал гласни доказателствени средства, чрез разпит на свидетеля В. И. З. и е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че в проведеното административнонаказателно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, доказано е обвинението за нарушение с правна квалификация чл.140, ал.1 от ЗДвП, което е извършено от водача под формата на вина- непредпазливост. Нарушението не представлявало маловажен случай, а санкцията е наложена в законоустановения размер.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 110-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 22.09.2021г. в 22.00 часа е установено, че Д. В. Б. е управлявал автомобил „О. З.” с рег. [рег.номер на МПС] на АМ „С.“, с посока на движение от [населено място] към [населено място], който автомобил е бил със служебно прекратена регистрация по чл.143, ал.10 от ЗДвП от дата 21.09.2021г. В тази връзка в присъствието на свидетел е съставен от В. И. З.- мл. автоконтрольор в ОПП- СДВР акт за установяване на административно нарушение № 475548/30.09.2021г. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното пред първата инстанция наказателно постановление от органите на СДВР.

При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е неправилно и е налице основанието за неговото касиране по чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК, във връзка с което излага следните правни съображения:

Съгласно визираната, като нарушена норма на чл.140, ал.1 от ЗДвП „по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл.10, ал.1 ЗП“. Санкцията за нарушаване на тези изисквания е предвидена в нормата на чл.175, ал.3 от ЗДвП, съгласно която се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.

В разпоредбата на чл.143, ал.10 от ЗДвП е предвидено, че служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд, че липсва сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

За да се приеме, че водачът е осъществил от субективна страна нарушение по чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП не е необходимо да е действал умишлено, тъй като нормата не изисква конкретна форма на вина, за да се счете нарушението за съставомерно, т.е. то може да бъде извършено както при умисъл, така и при непредпазливост. Съгласно чл.7, ал.2 от ЗАНН, непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи, като в разпоредбата на чл.175, ал.3 от ЗДвП не се изключва наказуемостта при тази форма на вината.

Съгласно чл.18б, ал.1, т.8 от Наредба № I-45 от 24.03.2000г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на МПС и ремаркета, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните ППС, регистрацията се прекратява по чл.143, ал.10 от ЗДвП след получено уведомление от Гаранционния фонд.

Безспорно е установено в хода на съдебното следствие, че регистрацията на МПС с марка „О. 3.“, [рег.номер на МПС] е била прекратена служебно с отбелязване в АИС-КАТ на 21.09.2021г., поради обстоятелството, че за автомобила не е била налице валидно сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. По преписката обаче липсват каквито и да е доказателства, Д. В. Б. да е знаел за така извършеното прекратяване на регистрацията. При това положение следва да се приеме, че водачът на лекия автомобил, изобщо не е бил наясно с обстоятелството, че служебно е била прекратена регистрацията на това МПС. Поради тази причина се изключва умисъла при извършване на деянието, но доколкото на административно санкциониране подлежат и непредпазливите деяния, следва да се прецени дали същото е извършено по непредпазливост или се касае за случайно такова.

За да е налице непредпазливост е необходимо деецът да е бил длъжен и да е могъл да предвиди общественоопасния резултат, като възможността на лицето да предвиди и предотврати резултата се преценява не изобщо, а конкретно за всеки отделен случай и то в рамките на дължимото поведение, т.е. на това поведение, което се изисква в подобни случаи. Като лице, ползващо определено моторно превозно средство, Д. В. Б. е бил длъжен да установи дали същото отговаря на всички законови изисквания, преди да започне да го управлява. Съдът намира обаче, че в конкретната ситуация той не е могъл да предвиди неправомерния резултат, а именно: управлението на служебно deregистрирано МПС. Безспорно се установи по делото, че на 22.09.2021г. Д. В. Б. не е знаел, а и обективно не е могъл да узнае, че автомобилът, е със служебно прекратена регистрация от 03.24 часа на 21.09.2021г., защото не е бил информиран за това обстоятелство.

Тук следва да се посочи и разяснението, дадено в Тълкувателно постановление № 2/05.04.2023г. по т. дело № 3/2022г. на ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС „не се наказва с предвиденото в чл.175, ал.3 ЗДвП административно наказание водач, който управлява моторно превозно средство, чиято регистрация е служебно

прекратена по реда на чл.143, ал.10 ЗДвП, без за това да е уведомен собственикът на моторното превозно средство“.

По делото не се съдържат никакви писмени доказателства, че към момента на констатиране на нарушението, собственикът на МПС Д. В. Б. е бил уведомен или е узнал за служебно прекратената регистрация на автомобила. Служебната дерегистрация на МПС по своя характер представлява ПАМ по см. на чл.22 ЗАНН и за да произведе своето правно действие, актът с който същата е наложена следва да е влязъл в сила. Обстоятелството, че принципно автомобилът подлежи на дерегистрация в хипотезата на чл.143, ал.10 от ЗДвП, не влече след себе си като пряка последица знанието на собственика му досежно този факт, доколкото той категорично не може да знае точно в кой момент/ на коя дата, автомобилът вече е дерегистриран.

След като на Д. В. Б. на 22.09.2021г. не му е било известно, че автомобилът е дерегистриран, той не е осъзнавал общественоопасния характер на извършеното от него действие по управление на автомобила и не е предвиждал или допускат настъпването на общественоопасни последици. Ето защо липсва както умисъл, така и небрежност - незнанието на фактическото обстоятелство не се дължи на непредпазливост. Отсъствието на субективна страна от състава на нарушението по чл.175, ал.3 във вр. чл.140, ал.1 от ЗДвП прави деянието, осъществено от Д. В. Б. несъставомерно. Налице е т.нар. извинителна грешка по чл.14, ал.1 от НК във вр. чл.11 ЗАНН, тъй като липсва умисъл за извършване на нарушението, защото на касатора не е бил известен факт, който принадлежи към състава на нарушението /дерегистрацията/. В конкретния случай е изключен не само умисъла, но и непредпазливостта. Деянието е извършено при обстоятелства, при които отпадат всички форми на вината и следователно не се явява административно нарушение, тъй като не е извършено виновно, въпреки наличието от обективна страна на елементите от състава му.

В заключение, решението от 27.03.2023г. на СРС, НО, 110-ти състав е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.1 и ал.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде отменено. Спорът подлежи на разрешаване по същество, чрез цялостна отмяна на наказателния акт. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.1 АПК във вр.чл.63в ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение № 1425 от 27.03.2023г., постановено по нахд № 9922/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 110-ти състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 21-4332-028253 от 05.05.2022г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция”- СДВР, с което на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП на Д. В. Б. е наложено административно наказание –глоба в размер на 200.00 /двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и

протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.